

Frederikshavn kommune's borgmester siger

Længe leve forenings- og fritidslivet

Men det kræver fokus, hårdt arbejde, nytænkning og målrettethed.

12. november 2016 afholdte FUF (Frederikshavn Ungdomsfællesråd), Idrætssamvirke og Frederikshavn Kommune en forenings- og fritidskonference i Maskinhallen i Frederikshavn. 180 var mødt op. Det er god opbakning.

Programmet var varieret og spændende sammensat.

Der var emner som fremtidens foreningsliv, visioner for foreningslivet frem mod 2025, workshops med ni emner og meget meget mere.

Jeg havde den glæde at skulle holde åbningstale og deltage i paneldebat med formanden for Plan- og Miljøudvalget, formanden for Kultur og Fritidsudvalget og formanden for Børne- og Ungdomsudvalget.

Jeg bringer her central del af min tale:

”Findes der en kommune, der ikke sætter pris på foreningslivet? Det tror jeg ikke. Derfor kan det nemt komme til at lyde som floskler, når en borgmester hylder kommunens foreninger. Det må I

godt lige se bort fra nu. Jeg mener det – helt inde fra mit inderste, når jeg siger, at kommunens foreninger er en krumtap i det gode liv, vi lever her, hvor vi bor.

Vi har et rigt foreningsliv. Mange foreninger. På alle mulige områder. Patientforeninger. Ældreforeninger. Natur-elsker-foreninger. Erhvervsforeninger. Fagforeninger. Borgerforeninger. Og mange, mange andre typer foreninger – udover de foreninger, som de fleste af jer kommer fra: de folkeoplysende foreninger. Dem er der imponerende mange af. 169 af dem har fået tilskud fra kommunen i år. Det er altså mange. Jeg er glad for, at vi kan støtte idrætslivet og alle de mange og meget forskellige børne- og ungdomsforeninger. Og jeg er glad for, at vi i de kommende år kan bidrage til, at foreningerne får bedre huse og lokaler. Det sker, når vi lukker op for muligheden for at låne til at indrette lokaler, der kan deles af flere.

Og hvorfor er det så, at borgmestre som mig er så begejstrede for foreningslivet? Af samme som grund som alle jer, der er her i dag, tror jeg. Foreningslivet er godt for mennesker. Vi har nemlig brug for at være sammen. Vi er flokdyr, der trives bedst i fællesskaber.

I foreningen er vi sammen med andre mennesker. I foreningen finder vi ligemænd. I foreningen danner vi relationer, der former os. Vi lærer at begå os. Vi lærer at respektere hinanden. Vi lærer at bøje os for hinanden. Foreningen er det lille fællesskab, som lærer os alt det, vi har brug for, når vi skal få det store fællesskab til at fungere – i lokalsamfundet, i kommunen og i verden.

"Fremtidens foreningsliv" står der i programmet, at jeg skal sige noget om. Men vi skal altså lige se lidt tilbage. Vi skal kende fortiden for at kunne stå her i nutiden og kigge ind i fremtiden.

Foreningslivet har været på banen siden 1800-tallet. Det er altså en arv, som vi viderefører. Foreningslivet har lige siden dengang været en vigtig ressource for samfundet. Her udvikler vi tillid mellem mennesker, og vi skaber sammenhængskraft på tværs af befolkningsgrupper.

Foreningslivet former os som mennesker. Her bygger vi vores identitet – som fodboldspillere, som dansere, som bridgespillere, som frivillige.

Foreningslivet er en træningsbane for børn og unge. En træningsbane, hvor de lærer at blive gode samfundsborgere, der tager ansvar. De lærer at være gode kammerater og at bidrage til det fælles bedste – og at møde til tiden og den slags... Alt sammen gode egenskaber, som børn og unge kan tage med ind i voksenlivet.

Og for at få det hele til at fungere har vi bygget foreningerne op på en måde, så vi bruger demokratiske mekanismer til at styre og lede det hele med. Derfor er foreningerne også et sted, hvor man lærer at begå sig og deltage i folkestyret.

Det er store ord på en lørdag formiddag, men det er sådan, det er. Foreningslivet giver os evne og lyst til at tage ansvar. Ansvar for vores eget liv og for vores alle skammens liv. Foreningslivet giver os evne og lyst til at deltage aktivt og engageret i samfundets liv.

Derfor er foreningslivet også en del af fremtiden. Foreningslivet kan nemlig meget. Men foreningslivet kan ikke alt. Det er ikke alle mennesker, der trives i foreningslivet. Derfor kan foreningslivet ikke stå alene. Der skal være plads til de mennesker, som vi kalder de foreningsløse.

”Foreningsløse” – prøv lige at smage på det ord. Er det egentlig ikke et ret mærkeligt ord? Det er som om, vi, der er foreningsaktive, har bestemt, at man mangler noget, hvis man ikke er foreningsmenneske. Som om vi har patent på at definere det gode liv. Det er faktisk ikke ret respektfuldt. Lad os skrotte det ord – ”foreningsløse”. Lad os bare konstatere, at det ikke er alle mennesker, der synes, at foreningslivet er attraktivt. Måske er der ligefrem noget, der skræmmer i foreningslivet. Nogle bliver skræmt af alt det med generalforsamlinger og medlemslister og dagsordener og referater og den slags. Andre bliver skræmt af en forening, der bliver for lukket om sig selv.

Der er altså mennesker, der ikke har lyst til foreningslivet. Som kommune skal vi også give dem muligheder. De er også borgere i kommunen. De skal også have mulighed for at leve det gode og aktive liv. Derfor er det rigtig godt, når vi sammen med foreninger kan udvikle faciliteter, der kan bruges både af jer fra foreningslivet og af alle andre. Mountainbike-ruterne er et godt eksempel.

Den slags samarbejde er jeg helt begejstret for. Mere af det.

Når jeg kigger ind i fremtiden for foreningslivet her i kommunen, ser jeg nemlig et tæt samarbejde mellem foreninger og kommuner.

Jeg ser foreninger, der er stærke og levedygtige, fordi de har gjort sig robuste og kan klare lidt af hvert. Jeg ser foreninger, der har fingeren på pulsen, forstår tendenserne i samfundet og handler på dem. Fremtidens forening udvikler nye måder at være forening på. Fremtidens forening tager de skridt, der skal til for at realisere udviklingen. Fremtidens forening er selvkørende langt det meste af vejen.

Kommunens rolle er at understøtte den udvikling. Vi hjælper med, at der er faciliteter og gode vilkår. Vilkår, som gør, at foreningerne kan stå selv. Og nogle gange kan kommunen hjælpe med den sidste lille håndsækning, der skal til for at køre et projekt i mål.

Samfundet ændrer sig. Grundstrukturen til vores foreningsliv er skabt i 1800-tallet. Det har fulgt godt med tiden, foreningslivet, og hvis det også skal leve om 100 år, er det nødvendigt, at vi hele tiden udvikler det. For også om 100 år har mennesker brug for fællesskaber. Derfor er det godt, at vi af og til tager os tid til at stoppe op og se på, om det er nu, vi skal forandre. Og hvad der så skal til for at sikre os, at foreningslivet svarer til tiden og er levedygtigt. Derfor er det godt at mødes, som vi nu gør i dag. Se på mange vinkler. Blive klogere. Tale med hinanden”.

Jeg vil gerne fremhæve et eksempel på, hvordan vi inddrager foreninger og andre relevante partnere i kommunal planlægning. Det var nemlig et af spørgsmålene.

Da vi gik i gang med Masterplan for Sæby blev alle foreninger i området omkring Sæby opfordret til at tage emnet op i deres bestyrelse og holde medlemsmøde om emnet. Senere blev der så opsamlingsmøde. Det synes jeg er en fremragende måde at arbejde sammen på. Mere af det.

Et andet budskab jeg vil bringe her er: Vi skal inddrage såvel foreninger som foreningsløse (kan ikke finde andet mere dækkende ord) i kommunal planlægning. Lad os tage opgaven med at finde nye brugere og gæster på vores lystbådehavne. Kommunen planlægger og etablerer faciliteter som badebro, kaj ud af/ved havnen, hvor f.eks. vinterbadere, kajakroere, havbadere og surfere kan starte fra. Bagefter kan de mødes i faciliteter, der kan huse bad, sauna, cafeteria, mødelokaler. Se det er en vision – vi skal gå efter.

Bedste hilsner

Birgit S. Hansen

Borgmester

Frederikshavn Kommune